

М. С. Тимошик

LA VOCE DELLUCRAINA

«**LA VOCE DELLUCRAINA**» – тижневик. Інформ.-аналіт. орган Дипломат. місії УНР у Римі. Виходив італ. мовою 1919–20. Ред. – М. Єремійв. Серед творців газети – Є. Онацький, Млада Липовецька, І. Гриненко, В. Шебедев. Допомогали випускати часопис італійці – журналіст А. Пескалоцці, друкарі-машиністи Сандріні, Беттаріні, мовний ред. і кур'єр Е. Піккольо. Ред. містилася в офісі Укр. прес. бюро. Перше число вийшло 9 червня 1919. За умов офіц. невизнання УНР урядом Італії видавці від початку зустрілися з труднощами матер. та організац. характеру. Дотримуватися заявленого щотижн. випуску не вдавалося. За 1919 вийшло 15, за 1920 – 35 чисел. Підшивка вид. зберігається в б-ці Укр. папської колегії в Римі. Гол. завдання – надання італ. держ., політ. інституціям, пресі, громадськості різнобіч. і правдивої аналіт. інформації про Україну та її визв. боротьбу. Акцент робився на двох темах – обґрунтування об'єктивності постанов Української держави та полеміка з рос. виданнями, що це заперечували. Кожне число тижневика характеризувалося особливостями проблемно-темат. наповнення: актуал. проблематика подана в різних жанрах; суголосність піднятих майже 100 р. тому тем укр. реаліям другого десятиліття третього тисячоліття. Напр., гол. змістові доміанти ч. 10 і 11 газети за 1919 у заголовках аналіт. статей: «Розвиток ідеї політичної національності в Україні», «Воля українського народу», «Нота восьми держав Східної Європи щодо України», «Російський терор на Україні», «Брехні російських неділимців», «Бельгійці за незалежність України», «З приводу погромів», «Річкові сполучення на Україні і чужинецькі капітали», «Голова Української дипломатичної місії в Римі вітає річницю незалежності Чехо-Словаччини», «Важливість українських портів», італомов. перекл. Млади Липовецької «Посланія...» Т. Шевченка, біографія В. Винниченка, некролог Ф. Матушевського тощо. Низку публікацій із «La Voce...» передруковувала італ. преса. Напр., 8 грудня 1919 часопис «Il Popolo Romano» вмістив із посиланням на першодрук статтю про зумовлені розрухою й воєн. діями пошесті в Україні. Мілан. «Il Sekollo» передрукувала відкликання укр. уряду за підписом І. Мазепи про ситуацію в Галичині. Водночас ця ж газета з посиланням на публікації тижневика українців подала статтю про Україну під рубрикою «Наслідки помилкової Антанти» – «Україна буде новою Польщею: Несправедливий поділ». 1920 тематика публікацій розширилася – до

історії, політики, економіки додалися література, мистецтво, Церква тощо. Публікації цього часопису, у яких автори аргументовано, переконливо, із наснагою публіцистів відстоювали честь і гідність народу, який століттями виборював право жити за своїми законами у влас. домі, не втратили своєї актуальності й досі. Високо оцінюючи проблемно-темат. палітру «La Voce...», Є. Онацький назвав цей тижневик «знаряддям нашої боротьби в Італії проти ворогів укр. незалежності».

Рекомендована література

1. Онацький Є. Українська дипломатична місія в Італії. Прага, 1941;
2. Його ж. У вічному місті. Буенос-Айрес, 1954;
3. Тимошик М. Знаряддя боротьби – правда про Україну: Як пресове бюро Дипломатичної місії УНР у Римі працювало на авторитет держави // День. 2014, 27 берез.;
4. Його ж. Українська книга і преса в Італії. К., 2015.

Бібліографічний опис:

LA VOCE DELLUCRAINA / М. С. Тимошик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59994>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).